

2. kos nepovlačen pa pognojen je dal 833 kilo sena.

3. kos povlačen pa ne pognojen je dal 770 kilo sena.

4. kos povlačen in pognojen je dal 1563 kilo sena.

Brana pokonča mah, vniči plevelj, poravna krtine in mravljišča, prezrači tla in ga čisti mrtvih rastlinskih delov. Da se pa vse to doseže, mora biti brana voljna in se mora s primerno težo talnim neravnostim prilagati, mora biti ojstra in se ne sme zamašiti. Navadne poljske brane niso za travnike, marveč mora travniška brana iz več pregibnih delov obstati. Najboljši čas za povlačenje travnikov je takrat, ko je spodnja zemlja še zmrznjena in le gornji del dna na 3—6 centimetrov že tal. Tudi bolj vlažni travniki takrat še nosijo vprežno živino, brana pa more vendar svoje delo popolnoma opraviti.

Pomoček, kako podgane pregnati.

Da se podgane iz hlevov in drugih prostorij preženejo, zato je prav priprosto in vendar dobro sredstvo, katero drugim živalim ni škodljivo. Zasluzi torej, da se njegovo znanje med ljudstvom bolj razširi. To sredstvo je namreč tako imenovana morska čebula, ki se črstva, ne posušena tanko zriba in med praževi krompir pomeša. Vzame se blizo 250 gramov morske čebule, 400 gramov drobno ribanega krompirja in 70 gramov pšenične moke. Vse to se na repnem olju nemesi in potem v ponvi sprazi, kdor morsko čebulo tere naj si obuje rokovic, ker je čebulin sok zelo oster in razjeden, ki na koži zelo ščevci. Ko se je ta zmes potem dobro sprazila, se razreže v male kosce in zvečer po podganjih luknjah potekne in če potrebno to večkrat opetuje. Treba je pa vendar tudi toliko previdnosti pri tem delu, da pridejo potaknjeni kosci vsi v luknje, pa ne zvunaj njih ostajajo. Kokoši bi znale zobati od tega in poginiti. Suho morsko čebulo ali pa le razkosano, pa ne ribano med krompir zapekati je brezvpešno. Zoper miši pa morska čebula ne pomaga dosti.

Sejmi. 9. maja: Arvž, Brašlovce, Kojnice in sv. Lovrenc v slov. gor. 11. maja: Št. Primon pri Celji; 12. maja: Planina, Slov. Gradec; 14. maja: sv. Lovrene v puščavi, Poličane, Velenje; 16. maja: Bizeljsko, Pilštanj, Sušice, Vojnik, Št. Il v slov. goricah.

Dopisi.

Iz Maribora. (Sijajen shod slovenskih domoljubov) je bil preteklo nedeljo tukaj v prostorih „Slov. čitalnice“, sklican od odbora „slov. društva“, da se dogovori o kandidatih za bodoče volitve in o drugih potrebnih rečeh. Predsedoval je g. dr. Radaj, naš deželni poslanec. Zbrani od-

lični rodoljubi, med katerimi je bil velik broj naših vrlih kmetov, posebno mnogo seveda iz Maribor-borskega okraja, pa tudi od Slov. Bistrice, Konjic itd. Hitro so se dogovorili, da za Maribor in Ptuj ne more nihče drugi biti kandidat, kakor g. baron Goedl v prvem, g. Božidar Raič v drugem volilnem okraju. Za Celje bi vsi najraje imeli g. dr. Vošnjaka, vže tolikoletnega prezasluženega in iskrenega boritelja za pravice slov. naroda. Ali ko je se pismo tega gospoda prečitalo, v katerem v največje obžalovanje vseh navzočih se vsakej kandidaturi odpove, ker mu jegove razmere ne dopuščajo na Dunaj iti kot naš zastopnik, sklene se, da se za Celje priporoča jegov brat, vsem dobro znani in blagi g. Miha Vošnjak, deželni poslanec Celjski. — Na to predlaga odbor slov. društva, naj se sprejme sledeča rezolucija.

„Z ozirom na to, da so štajerski Slovenci v zadnjih dvajsetih letih pri vseh volitvah odločno izrazili voljo, da hočejo svojo narodnost ohraniti — z ozirom na to, da vkljub vsej pravičnosti, zmernosti in lojalnosti njih dotičnih zahtev, še do sedaj ničesar ni se zgodilo za taistih vresničenje in da smo še vedno prisiljeni bez pomoči od katere koli strani borili se za svoj narodni obstanek z neobzirnim nasprotnikom, kateremu so se v zadnjem času proti postavi in v nasprotji z načeli zdrave pedagogike, celo ljudske šole deloma izročile — z ozirom na to, da so dosedanji poslanci štajerskih Slovencev naše težnje in pritožbe očitno zastopali in zagovarjali, da pa niso mogli ničesar doseči, ker teh teženj in pritožeb vlada ni uvaževala in državnega zbora večina ni podpirala izdatno — z ozirom na to, da se le s poštenim in vsestranskim izvedenjem narodne enakopravnosti doseže zaželen mir in sprava v deželi ter zboljšanje žalostnih naših gospodarstvenih razmer — izreka zbor zaupnih mož štajerskih Slovencev dosedanjim državnim poslancem gosp. baronu Goedl-Lannoyu, Božidaru Raiču in posebno tudi g. dr. Josipu Vošnjaku, kateri le po lastnem zahtevu izstopa iz njih sredine, svoje popolno priznanje in najtoplejšo zahvalo — nadejajoč se za gotovo, da bodo vsi novovoljeni naši poslanci z bezpogojno odločnostjo — in bodi si tudi s skrajnimi parlamentaričnimi sredstvi zahtevali, da se dejanska enakopravnost tudi pri nas izvede in da se tako zagotovijo pogoji našemu narodnemu obstanku.“

Po živahnem razgovoru, katerega se vdeležo gg. dr. Gregorič, g. cesarski svetovalec Jerman, dr. Jurtela, dr. Herman iz Ptuja; dr. Dominkuš, kanonik dr. Križanič, pr. Skuhala, dr. Dečko iz Maribora; dr. Sernec, Vošnjak Miha iz Celja, Pisek iz Rač, Novak iz Slov. Bistrice, in drugi, in v katerem razgovoru se pretresujejo naše politične razmere, in poudarja, da je treba, da naši vsi poslanci skupno postopajo in podpirajo drug drugega, posebno pa kranjski slov. poslanci, se rezolucija sprejme. Potem sklene g. dr. Radaj shod, katerega se bodo vsi vdeleževalci gotovo z veseljem spominjali, ter želi,

da se Slovenci na Štajerskem tudi letos tako skazemo pri volitvah, kakor smo se lani, da nas bodo povsod občudovali in nas častili, ter rekli: „Slov. narod, slov. kmetje na Štajerskem se zavedajo svoje narodnosti, so vrli in pošteni Slovenci, Bog jih živi!“

Iz Marenberškega okraja. (Slovenci zaničevani) so težko da kde tako močno, kakor tukaj. Priseljeni Nemci se obnašajo brezobzirno, kakor bi se samo po sebi razumevalo, da mora Slovence utihniti, kder se oni ugnezdijo. Nadalje so nemškutarji tukajšnji takšni, kakor drugod: pljuvajo v lastno skledo in hlastno pete ližejo tujcem. Večina Slovencev pa je nevedna, zanemarjena, zbegana in zastrašena. Mnogi niti slovenski brati ne znajo. Šole so vse nemške ali ponemčurjene. Le v cerkvi božji slišimo še nekaj slov. glasov iz sv. mesta ter nas spominjajo, da še nismo popolnem zakopani. Drugo jo vse „tajč“. Ubogi Slovenci še sami ne vemo, da nas je vkljub neizmernemu zaničevanju še velika množica, ogromna večina. To se je prikazalo celo ob meji v Mariborskem okraju pri zadnjem šteti ljudij l. 1879. Ako pomislimo, kako so takrat šteli, moramo se res čuditi, da je med 15586 osebami celega okraja našelo zraven 5028 Nemcev (?) ogromna večina 10485 Slovencev! To je res čudno, da nas Slovencev takrat niso popolnem zbrisali. Ker so nemškutarji vsi zlezli v nemško kožo, nas je čistih Slovencev 10485. Šteli so pa takrat po občinah: sv. Anton na Pohorji ima 785 Slovencev, nobenega Nemca, sv. Daniel 28 Nemcev 707 Slovencev, vkup 735 duš; gornja Vižinga 572 N. 611 Slov., vkup 1185, Brezno 40 N., 795 Sl. vkup 838, Kortin 507 N. 123 Sl. vkup 630, Janži vrh — N. 1303 Sl., Pernica 74 N. 507 Sl. vkup 581, Primon na Pohorji — N. 511 Sl. in 1 Juda (?) vkup 512, sv. Primon nad Muto 338 N. 650 Sl. vkup 983, Ribnica 361 N. 1146 Sl. vkup 1525. (V hudem kotu je največ Nemcev, namreč 273.) Remšnik 61 N. 1560 Sl. vkup 1624, Sobota 701 N. 184 Sl. (Tukaj je edina občina kmetska, kder je nemštvo res v večini), Vuhred 48 N. 399 Sl. vkup 447, Marenberg (trg 971 N., zunanji trg 22 N., Dobrova 74) 1099 Nemcev, nobenega Slovence, še duhovnike, učitelje, itd. so takrat bili vphali v nemško mavko. Da je strast tukaj roko zmes imela, to je očividno. Tako še na Muti niso hrustali Slovencev, kajti Muta ima (trg z okolico) 738 N. in 32 Sl., Vozenica (trg 241 N. 40 Sl.) z okolico 498 N. 1179 Sl. vkup 1680. Slovencev nas je torej ogromna večina. Žali Bog pa nas slovenski svet pri nobenih volitvah ni videl v večini. Lani so edini Remšničani rešili narodno slovensko čast, vsi volilni moške v Slov. Gradcu stali so na slovenske strani, drugi so se ali poskrili ali skočili Gasteigerju v nemško-liberalni koš, da so Slovenci od Mure do Trsta gođrnjali. Vzdravimo se; zbrilitajmo se, bodimo pošteni Slovenci in velimo vrle domačine za volilne moške, ki bodo slovenskega, narodnega kandidata volili v državni zbor. Glasov imamo v celem

okraju 37. Kedaj bo od teh večina naša, slovenska? Na delo narodnjaki, na noge domoljubi slovenski!

Iz Celja. (Volitve v državni zbor.) V Celji se je sestavil „volilni odbor“, kateremu je načelnik gosp. Dr. Serbec. Ta odbor je sklenil, napraviti dne 10. t. m. v nedeljo (ob treh popoldne) shod volilcev v Braslovčah za Savinjsko dolino in na dne 14. t. m., praznik, (tudi ob treh popoldne) enaki shod v Globokem pri Brežicah za tamošnji okraj. Dotični gospodje volilci so s tem povabljeni udeležiti se teh shodov v obilnem številu. Za volitev v mestni skupini Celjski skliče omenjeni odbor posebni shod zaupnih mož v Celje.

Od Velike nedelje, 1. maja 1885. (Nemčurški župan.) Sosedne naše občine sodinske predstojnik, Fr. R., je kaj prebrisana glavica. Pripetilo se mu je svoje dni, ka je par nemških besedij zalezal in zdaj „tote nove slovenščine“ umeti neče. Če le more, nemškutari in tako našej vrlo narodnej okolici sramoto dela. — Kako pa se mu to posreči, svedoči sledeča jegova prošnja: Ausschussitzung. Protokoll. In Beschluss am 26. d. Monats der für die Gemeinde verhältniseum d. lagen für das Jahrgang 1885 für den 10 procent am Gemeindevorstande wir bitten daher das löbliche k. k. Steueramt Friedau an das 1885 einzuheben wollen ebenso bitten das Löbliche Bezirksvertretung um einverständnis zu wollen. Gemeindeamt Sodinetz am 26. Dezember 1884. L. S. Reich m. p. g. V.“ Prečitavši to, ne amejte se, temveč pomilujte takega modrijana, ki se še dandanes upa, tako góđijo na svetlo spraviti. Pomilujte ga, da ne ve, da imamo, hvala Bogu, danes „Mohorovo društvo“, „Slov. Gospodarja“ in dosti drugega poučljivega berila. Slovenski bi vedel, kaj piše in hoče; pa slovenski neče pisati, nego raje v nemščini kozle prekopičuje, da je grdo, da ga mora vsak pameten pomilovati, ali se mu pa smejati. Slovenski kmetje, ne delajte tako! Slovenski pišite, slovenski, ki znate! — Če še zvem za več tako junaških njegovih izdelkov, bom je objavil, da se mu za njegovo podjetje za sluge ne kratijo. Vel. Nedeljski rodoljub,

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Presvitli cesar so potrdili v državnem zboru skleneno postavo o kongruji. — 2. maja so svitli cesar svečano odprli razstavo v Budimpeštu. Nazoči so bili ndje cesarske rodbine in vsi diplomati. Cesarjevič Rudolf je v svojem nagovoru do cesarja rekel, da so se združile vse dežele pod krono sv. Štefana zedinjene k tej mirovnej slovesnosti, katera nam in tujim deželam dokaže, kaj je Ogerska po modri vladi cesarjevi postala. Vidi se tukaj izvanredni napredek kulturnega delovanja v vseh strokah. Svitli cesar so odgovorili, da jih veseli, da Ogerska v vsakem